

גליון מס' 1687 * כ"ד באדר ב' תשי"ס * 31 במרץ 2000 * כפר הנשיא

מה השתנה במדינת ישראל
מאז הקמתה ועד היום?
הפכנו מעם של חלוצים
לעם של לחוצים

מתוך "המילים של החיים" - חיים מלמד

העמוד הפותח:-

שבוע טוב ונפלא לכולנו. ראשית, אני רוצה להודות מאד מאד לתרצה (המזכירה של שריטה) שהתגייסה לעזרתנו והדפיסה את כל העלון עבורנו בעת שהותה של המדפיסה הראשית בחופשה לחוף ים המלח.

אז פורים חלף, ופסח כבר בפתח, והנה כבר האביב מתחיל להציץ מכל פינה, והשבוע זכינו למזג אוויר קסום שגם מביא אפילו במעט לשפור מצב הרוח הכללי.

ובעלוננו השבוע, רחל אבידור מביאה קטע משלה + קטעים מהארכיון בנוגע לכלבים בקבוצנו, אריק א' מראה לנו את נקודת ההשקפה שלו על האופן בו נחגג פורים השנה ואננה חולקת עמנו את דאגותיה ושביעות רצונה מאופן הטיפול בקשיש בקבוק. יש רשימה חדשה של ספרים, מכתב תודה מאדי נ' וחווית ילדות שמספרת לנו יעל נ'. נטע שוב מעבירה אלינו תשובות לשאלות שהעלתה, מורות מבית ספר 'מבוא הגליל' מספרות על חוויה קסומה שעברו עם הילדים ועד מספר טיפים לקראת החג המתקרב.

דליה - בשם המערכת

שבת שלום ואביבי לכולנו.

* * * * *

מילים, מילים, מילים. כוחן של מילים. לא יאומן לעיתים כמה מילים יכולות להשפיע. עקבנו בקשב רב, למילותיו של האפיפיור בקול אתר ואתר בו ביקר בארצנו היפה, ההיסטורית, הכואבת, המצפה לכל מילה טובה של פיוס ושלום. ובסיכומו של דבר הוא האיש שכל כך כפוף וכל זקוף מסר לכל קהל מאמיניו מארחיו בארץ הקודש, את כל המילים שרצינו לשמוע, ובדיוק במקום הכי נכון שאפשר. לא סתם נאמר על האפיפיור שהוא תקשורתי מאוד ובזה כנראה כוחו. האם רק זוהי הסיבה? שאני נוטה לסמפט את האפיפיור יותר מאשר הרב עובדיה יוסף ??? אילו רק יכולנו גם אנו להחזיק באמונה שלנו בעצמנו, בקיבוץ, יתכן שהתשובה עבורנו היא לקיים דו שיח ישיר יותר בין המנהיגות לבין החברים ואז ייטב לכולנו. וכמו תמיד, בחג, אנחנו עדיין זוכרים כאן לקיים את הביחד. חג הפורים נחוג בשמחה ובהילולה, על כל מצוות משלוח המנות, התחפושות, והעד דלא ידע. התלוננים העלו את ההצעה "כשעליסה פוגשת את אחשורוש", שכתב אידו פוקס,

ובנות הנעורון ביימו.
בחדר האוכל הם רקדו ריקודי עם בהדרכת צילה, וילדי הנעורון ניהלו את המישחקים.

בגנים היו מסיבות פורים שקדמו להן סדנאות הורים וילדים בנייהול הצוות.
כולם הכינו יחד מסכות, כובעים ורעשנים, והשמחה היתה גדולה.
ילדי גן שקד אימצו את דיירי "בית יונתן". בחג הפורים, הם הביאו להם משלוח מנות
ושרו להם שירים.

מסיבת פורים של החברים בחדר האוכל היתה מאוד מוצלחת, מספרים, רעיון יוצא דופן
היתה הטרימפולינה הענקית במרכז חדר האוכל, עליה קיפצו ורקדו החברים שכוחם עדיין
במותנם, ובני משק שבאו בהמוניהם למסיבה - מה שהגדיל והעצים את הכיף.
והעיר שושן צהלה ושמחה.

בחדרי האירוח שבלינה הכפרית שלנו, שהו, לנו ואכלו מדי יום צליינים מארצות שונות:
אנגליה, צרפת, נורבגיה, הולנד, גרמניה ולאטווייה.

קורין מוסרת שהיא כבר דוברת מספר שפות, כך שאם פתאום היא תענה לכם בצרפתית - תסלחו
לה.

ארבע יחידות דיור חדשות (ארבע סוויטות) נספו לחדרי האירוח הכפרי.
שתיים מהן כבר מאוכלסות לזמן רב. בשתיים האחרות משלימים ציוד. "אלה הן ממש
סוויטות" מספרת קורין. "ברמה של איבזור לגמרי אחרת, אפילו מקרוגל יש בכל סוויטה,
כשיסימו את הנוי מסביב (אפשר לבוא לעזור) יערך טכס הפתיחה עם קביעת מזוזות ועם
גזירת הסרט". כולנו נוזמן. תבוא הודעה!

עוד מהאירוח הכפרי. התחיל לעבוד שם בחור העונה לשם שוקי. בהצלחה!
אגב קורין רוצה להודיע בזאת שהיא סלחה לאפיפיור.

איחולים, נסיעה טובה ומזל טוב לג'קי וטוטי שנסעים לאנגליה לחתן את ביתם ליטל.

רג'י וג'ייסון חזרו מהודו. יש שם הרבה עוני וביחד עם זאת אנשים נחמדים וסובלניים
ומאוד מתחשבים האחד בשני. "כולם קופצים ביחד על האוטובוס שהגיע ועצר, אבל אף אחד
לא דחף, נדחף או נפל, וכולם הספיקו לעלות".

איך אנחנו תמיד מתפעלים מהתנהגות אדיבה ונורמלית של אנשים בארצות התבל.
כאן בכורזים בביקורו של האפיפיור לא הפסיקו להתפעל מעל גלי התקשורת מהסדר המופתי.
אנשים לא נדחפו היה לכולם מספיק מקום ולחם הקודש הספיק לכולם.

משהתחיל הטכס ולכל אורכו היתה דממה בקהל.

באנגליה לא דוחפים, גם בהודו לא.

יש אומרים שהאחרים בעולם הם הנורמלים, ואנחנו הם אלה שיוצאים מן הכלל.

אומרים שרק בישראל ובאיטליה לאנשים אין סבלנות, שקט נפשי ואורך רוח.

אז אני אומרת, אם אין שקט בלב פנימה, לפחות שיהיה שקט בגבולות ובכבישים.

ונאמר אמן ודיינו.

שבת שלום, שושנה שרקי

ימי הולדת:-

2/4 עידן שובל
רוני וגנר
ים בכר (נכדה - קולט)
ניצן וויסבקר

3/4	אורלי גולדברג רון ינטיס עמליה סינה (נכדה)
4/4	דנה אגם רבקה מימרון (נכדה - נמנוב) עמית ליפא (נינה - אפשטיין)
5/4	אריה וולפין לירון גינת מיכל איב בן-חיים (נכדה) טל עדר (נכדה)
6/4	גב' שרה וולאך גיורא שיינגזיכט יניב בן יהודה איתמר פרנק-שושני (נכד - פרנק) דניאל אליס איסטון (נכדה)
7/4	דניאלה טלברג פרנסיס בוטה (נכדה - טנא) חלומי מעין-תרדיף כרמל מילר (נכדה - בן חיים)
8/4	חגי ריפקינד

ימי נישואין:-

2/4	ברנדה והרי סמיט שושנה וניל שרק מרשה ואמיר גולן
4/4	דריה ואנטוני שורט

פינת הטיפים:-

מתוך "זמנים מודרניים - ידיעות אחרונות":

- * **מראות מטוהרות:** השתמשו במטהר אוויר לניקוי מראות. המטהר עושה עבודה טובה וכבונס להברקה משאיר ניחוח באוויר.
- * **אסלה בריאה:** ב"אלקה-זלצר" (או כל טבליות אחרות נגד צרבת) אפשר גם לנקות את השירותים! השליכו שתי טבליות לתוך האסלה, חכו 20 דקות, שפשו במברשת והורידו את המים.
- * **עץ הלחם:** כדי לשמור על טריות הלחם, הכניסו פיסת תפוח-עץ או תפוח-אדמה לקופסת הלחם.
- * **החייאת קרקרים:** אם אבדה הפריכות של הקרקרים והעוגיות, שימו אותם בתבנית והכניסו לתנור למשך כמה דקות. כך אפשר להשיב לחיים גם דגני בוקר.
- * **פרחים צבועים:** אפשר להחליף את הצבע של הפרחים באגרטל, אם מוסיפים מעט צבע מאכל למים חמימים, ואחר כך יצקים אותם לאגרטל.

* **תודה לסבון:** צריכים לחתוך בד עבה? הניחו את החלק שאתם רוצים לחתוך מעל גוש סבון, והשתמשו בסכין יפנית לביצוע החתך. הבד לא יחליק והחיתוך יהיה קל.
* **הדר קפוא:** כמה שעות לפני שהאזרחים מגיעים, הקפואו פלחי אשכולית, מנדרינה או תפוז, והגישו אותם כקוביות קרח לקנקני המשקאות הקרים. תוספת חשובה של טעם ויופי.

תודה

לכבוד
הגב' תמר שניידר,
מנהלת המרכז למידע,
הסוכנות היהודית מרחב הצפון,
מרכז קליטה - אבא חושי,
חיפה.

שלום רב,

ב - 16.3 התקיימה באולם דדו בקיבוץ כפר-הנשיא הצגת במת הצפון "אזכרים משולשות".
ההצגה היתה עבור עולים מקרית שמונה וחצור, קבוצת נעלי"ה מהגליל ומעמק-הירדן,
ומשפחות בית ראשון שבגליל.

בשם כל העולים, ובשם הצוות המארגן ובשם קיבוץ כפר-הנשיא המארח - אני רוצה להודות
לשחקנים הנפלאים - אלכסי ליאוניד, סרגי וגנדי, לבימאית המוכשרת אירוה ולאיש
המוזיקה אולג.

נהנינו מאוד ונשארו עם טעם של עוד.

ותודה כמובן גם לך, לשרה, בועז וכל בית כפר הנשיא.

תודה גם לך,
גרשון קסטל.

העתק:
שריטה - מזכירת כפר-הנשיא.

כלבים עלינו

לכ' כבוד הנשיא משה הכלבי
האיגוד הבינלאומי לעליונות
ההולכים על ארבע.

כבוד הנשיא.

מסניפנו הקטן אך היעיל בקיבוץ כפר הנשיא אנו רוצים לאחל לך פרישה
מוצלחת לגמלאות בגיל מופלג של 18 שנה. לא כל כלב זוכה לאריכות ימים
אלה. תודה על הערכתך על פעילויותינו המוצלחות במקום.
אנו גאים שהחלטה להכניס לספר הזיכרונות שהנך כותב את דו"ח פעילויותינו
משנת 1980 כדוגמה לכלכלי ארצנו הקטנה על מאבקנו לעליונות על

ההולכים על שתיים. להלן העתקים שהוצאנו מהארכיון שלנו.

לכבי
כבוד הנשיא משה הכלבי
האיגוד הבינלאומי לעליונות
ההולכים על ארבע.

כבוד הנשיא
בזה הננו מגישים את הדו"ח החודשי על המתרחש בכפרנו הקטן, למרות שאנו חבורת הכלבים הנמצאת רחוק ממרכז סואן כלשהו, בדרכנו אנו, אנו תורמים לקדום המהפכה הכלבית והמלחמה הפסיכולוגית נגד היצור המצחיק הנקרא בן-אדם. ניתן להם לקבוע חוקים, תקנים והחלטות בענייני כלבים ואנו נשים אותם ללעג. ובכן, מה עושים להשגת מטרתנו.

א. מקלקלים את מנוחת השבת ע"י נביחות יללות החל מהשעות המוקדמות של הבוקר, משלוש בבוקר בערך וממשיכים דרך מנוחת הצהריים.

ב. ממשיכים לרבוץ לפני חדר האוכל ולהכנס בו בכל שעות היום ולגרום למריבות בין יצורי המין האנושי.

ג. בהבוי בעלינו, מפריעים בכל אירוע חברתי ע"י עליה לבמה, נביחות באמצע מופע, גרימת צחוק בעיתוי לא הולם וכן הלאה.

ד. מפחידים מבוגרים וילדים, לפעמים מעיזים אנו גם לנשוך ואם הזמן לא מתאים לכך פשוט עומדים במקומות אסטרטגיים ולא נותנים לעבור.

ה. משתינים בכל מקום ועל כל חפץ אפשרי וגם יותר מזה.

ו. לצערנו אצל בני אדם העונה משום מה לא מתאימה לפתיחת הבריכה אבל לזה אנו מתכננים ומתכננים במרץ רב.

ז. גורמים נזק לעדר הצאן. אם הם לא אוכלים בשר כבש למה שאנו נסבול.

בקשר לצי הגדלת אוכלוסייתנו, שהטלת עלינו - אין בעיה. אנו קולטים בקצב פי שתיים מהר מזה של אנשי המקום, ועוד ידינו נטויות. כל עוד גור כלב יביט בעיניים עצובות, (ממבט ראות של בני אדם כמובן, הם פשוט לא יודעים וקשה להם להבין שאנו לא בני אדם) אז אין דאגה, נלך ונרחיב את נוכחותנו כאן. אבל כמובן לא עד כדי קיצוניות כי אז מי ישרת אותנו כל כך בנאמנות? מי יגן עלינו מפני הרוצים לחנך אותנו (איזו חוצפה)? ומי יעזור לנו להפר כל תקן החלטה וחוק אם לא בעלינו אנו. על אלה עלינו לשמור ואת היתר - בבוא הזמן - אך לא נתבטא בכתב בנושא זה.

מקווים אנו, כבוד הנשיא, שהנך מרוצה כתמיד מפעולותינו הנרחבות. נדווח שוב בעוד כחודש ואין לי ספק שהתמונה הנ"ל לא תשתנה.

בברכת כלבים ובנביחות רמות
סניף כפר הנשיא.
האיגוד הבינלאומי לעליונות ההולכים על ארבע.

למר משה הכלבי,
נשיא איגוד למען ההולכים על ארבע.

כבוד הנשיא,
אנו, כמצווה עלינו, מגישים בזה את הדו"ח התלת שנתי מסניפנו הצנוע בצפון
ארצנו הקטנה, הלא הוא קיבוץ כפר הנשיא.

ככלבים נאמנים למטרה שאיגודנו מציב לנו לפנינו, אנו נמשיך במאבקנו
להגיע לשליטה מוחלטת ולחיסול חלקי של היצור החלש והמוזר הנקרא
בן-אדם, על ידי הפרעת והפחדות למיניהן.
אחרי חורף קשה וארוך הגיעה עונת הקיץ ואנו במלוא המרץ, כבר התחלנו
בפעולותינו.
אנו גאים שנבחרנו להציג את קהילתנו הנבחרת והגודלת מיום ליום, לפעול
באיזור שיכון החרמון.

ביום פתיחת בריכת השחייה, למרות ההוראה המפורשת הכתובה באותיות אור
הלבנה "הכניסה לכלבים אסורה בשטח הבריכה" חה, חה, חה!!!
רק הסירו את מנעול השער והיינו בפנים. צרכינו פיזרנו בכמה מקומות, מימנו
הטלנו גם, כך שיש להניח שמעשה זה יתרום להפצת מחלות בקרב המין
האנושי במיוחד בין צאצאיהם המתרועעים על דשאי הבריכה.

לצערינו הצלחנו רק חלקית להפריע לטקס רב רושם שערכו למען 30 שנות
משהו ולמרות נביחות ויללות לא הפרענו לנואמים לנאום כשעה וחצי נון-סטופ.
אך לעומת זאת ארגנו וביימנו קרב ראווה בזמן שירת המקהלה.
נקווה שתבין שעל אף כישלונות מעטים לא נריד את דגלנו הרם.

אנו עומדים איתנים על מדרכות הכפר ובמקומות אסטרטגיים ומסחריים וגורמים
לבהלות, היסטריות, דפיקות לב, פיק ברכיים ועוד תופעות נזקי בריאות.

בקשר לגיוס כוח כלבי ההיענות כמעט מלאה יש פה כמה כלבים "מחונכים"
בשפת אנוש, חלשי אופי שאינם משתפים פעולה אך הרוב איתנו.

בזה הננו מגישים את מועמדותינו לקבלת פרס "הקהילה הכלבית המזיקה ביותר
של שנת 1980" ומקווים לקבל את המלצת כבוד הנשיא בנדון.

בכבוד רב ובנביחות תודה
כלבי הכפר

אם כבוד הנשיא יקרא את הנ"ל יראה ששום דבר לא השתנה מאז, להיפך המצב
התעצם ואנו הולכים הלאה לקראת מטרתנו לעליונות על היצור המוזר והחלש
שחושב שאני חברו הכי טוב בעולם.

בברכת כלבים ובנביחות רמות,
סעיף כלבי כפר הנשיא.
האיגוד הבינלאומי לעליונות ההולכים על ארבע.

רחל אבידור.

(המקור שמור במערכת)

ועוד תודה

ברצוני להודות לכם, אותם חברים שנתתם בי אמון, ובחרתם בי לשמש חבר במועצה. אני

מסיק מזה שאתם מקבלים את דרך החשיבה שלי, והיכולת שלי לייצגכם בנאמנות, ואכן, כך אני מנצל הזדמנות זו להודיע לכם, שאם יש לכם נושא שהייתם רוצים שאעלה כסעיף במועצה, אעמוד לרשותכם בשמחה בכל עת, לשם כך.

אדי נמינוב.

מזל טוב

לאדם וענת
לגילה ומקס
ולכל המשפחה
בהולדת הבן - הנכד

מפגשים מסוג אחר:-

תערוכת ציורי אוטוסיטים במחניים.
כל ילדי בית הספר, "מבוא גליל", כיתות א' - ו' נסעו לצפות בתערוכת הציורים של הנערים, נערות ובוגרים אוטיסטים במחניים.
לפני הביקור ערכו המורות לאומנות דיון בכל כיתה עם הילדים. כשנשאלה השאלה "מה אתם מצפים לראות בתערוכה?" מספר תשובות שחזרו על עצמן בכיתות השונות היו: "ציורים בצבעים כהים", "צבעים המביעים עזב", "ציורים לא מציאותיים", "ציורים המבטאים בדידות".
בביקור בתערוכה, בשלב הראשון הילדים התבוננו בציורים בתערוכה וקראו את הכתוב המצורף לכל ציור.
בשלב השני בחר כל ילד ציור, סגנון או קבוצת עבודות שהכי מצאה חן בעיניו. לרשות הילדים עמדו ניירות בגדלים שונים וגירי שמן צבעוניים.
כל אחד מהילדים יצר בעקבות הציור שבחר כאשר חלקם מנסים ל"העתיק" וחלקם יוצר יצירה עצמאית משלהם.
לאחר הביקור קיימו המורות שיחה בכל כיתה שבה הייתה התייחסות לבחירות של הילדים וליצירות האישיות של כל אחד מהם. בשיחה נשאלה שאלה "האם התממשו הציפיות שלכם לפני הביקור בתערוכה?" והתשובות היו: "הייתה לי הפתעה לא ידעתי שאוטיסטים יודעים לצייר כל כך יפה, מפתיע השימוש של המציירים בהרבה צבעים, מפתיע שאוטיסטים מציירים כמו אנשים רגילים".
יצירות הילדים נתלו בתערוכה בבית הספר וצופה המתבונן בתערוכה יכול לראות את המגוון הרב של העבודות ואת השימוש המרהיב שהילדים עשו ביצירות שלהם, בעקבות התערוכה, תוך שימוש בחומר בצורה חופשית, משוחררת ומעמיקה.
ניתן לראות כיצד ביקור בתערוכת הציורים של האוטיסטים שיחררה את הילדים ממוסכמות ומעכבות שיש להם בדרך כלל אל החריג והשונה.

נורית כפיר ורות שגב - מורות לאומנות.
(מתוך דף מידע של בית הספר "מבוא גליל").

שאלות ותשובות:-

כן ..... אני מקבלת תשובה.

שריטה (שתהייה בריאה) השיבה לי בקשר לייפוי כוח. שריטה נתנה לי חומר כתוב ע"י עורך הדין של התק"מ, המחלקה המשפטית ועורך הדין דרך המועצה האזורית. היא הציעה לי לדבר עם צפורה או שלמה אשר מכינים הצעות לשינוי תקנון הקיבוץ. צפורה בודקת את התקנון שלנו ואני מחכה לתשובה. ברור שאני אפרסם לחברים את כל האינפורמציה.

הצבעה בקלפי:

1. סדרתם שזה יהיה ביום ו', כשיותר חברים בבית אבל לא לקחתם בחשבון שיש חברים שנסעים ביום ו' לאירוע לזמן מסוים לכן צריכים להצביע בבוקר ולא להתחיל ב - 12.00.
  2. אם הצבענו בעד 7 חברים למה לפרסם רק על 4 שהצטרפו מעכשיו למועצה ?
- אני מבקשת לפרסם את ה - 3 שצטרפו לפי הצורך. אין כל סיבה שהחברים שספרו ידעו הכל ואנחנו לא.

לחברים

לא הייתי פה כשהופיע הדף בתאי הדואר להגיד למי להצביע, לכן סליחה ואני כותבת עכשיו בשביל העתיד.

חבר: אם אתה לא כותב את שמך זה מתקבל כאילו שהנהלה "דורשת" את זה. אם אתה מציע שמות אולי חברים רוצים לברר יותר על החברים שאתה מציע. אני חושבת שהסדור של ועדת הצעות הוא הטוב ביותר.

אז אני חוזרת להנהלה לטפל באפשרות של ועדת הצעות.

נטע

*****

בית כפר הנשיא משתתף בצערם של סוזן שוורץ והמשפחה עם פטירתה בשיבה טובה של האם והסבתא גבי ליליאן הורוביץ

אל תשליכני לעת זיקנה

רבים מכם קראו בוודאי בתדהמה את הסיפור שהופיע ב"דף הירוק" על הוותיקה, שבעלה נפטר מזמן וכל הבנים בחרו לחיות מחוץ לקיבוץ. היא נפלה בביתה ושברה ירך, שבוע ימים שכבה עד שמישהו שם לב להיעדרותה מהמקומות הציבוריים. אין מנוס מן השאלה: האם גם אצלנו יכול לקרות דבר כזה? אם תעברו על רשימת הטלפונים תתבררנה לכם מספר עובדות סטטיסטיות: מספר הבודדים/ות הוותיקים אצלנו לא עבר את העשרים, ורק חמישה מהם נותרו בלי אף בן או בת חברי משק. ובכל זאת? החברים הוותיקים הבריאים שלא עובדים במקום קבוע מספרם יוכל להיספר על אצבעות יד אחת. מעל ומעבר לכל אלה יש את הל"ן - הל"ן, מלאך מועדון הזהב, שדואגת לכל היעדרות לא מוסברת - מתקשרת בטלפון ו/או קופצת לבקר, מלבד זה יש כמובן את "בית יונתן" עם הצוות המסור והקבוע. לאלה שלא יכולים יותר להסתדר בביתם.

מסקנה: עם כל השינויים המתרגשים עלינו, אנחנו עדיין כחברה מוכנים (לרוב) לעזור איש לרעהו, לדאוג לאלה שלא יכולים להסתדר לבד, לשים לב, לתת יד.

ולסיום אגיד לג'קי ע' - נכון שיש לי נטייה לראות את האור (אפילו בתוך המנהרה), אבל בכל זאת לא הכל שחור. אני מזל סרטן, ולסרטנים, כנראה, תמיד טוב בחיים.

איזה מזל אתה ג'קי?

פרשנות כלכלית

קולין פרימוסט

קרקע במדול

הרוחות במדינה נסערות כרגע סביב נושא "הקרקע החקלאית". גורמים שונים אוחדים בדעה כי "החקלאים מתעשרים ממכירת זכויות בקרקעות השייכות לאומה! ... החקלאים קיבלו בפיקדון קרקע לשימוש חקלאי ועתה מוכרים אותו לאנשי נדלן".

פעם היה כל כך פשוט. לפני קום המדינה מספיק היה לקבל המלצה מהקק"ל. לאחר מכן הייתה חלוקה לפי "נחלות" - כ-30 דונם למשפחה. כפר הנשיא, כמו מרבית הקיבוצים, מוכר לפי 120 "נחלות". במשך 40 שנה התנהלו הדברים על מי מנוחות. בעקבות העלייה הגדולה מברית המועצות נוצר מחסור בקרקע לבנייה וניתנו אישורים למכירת זכויות החקלאים - לשינוי הייעוד מחקלאות למגורים. הביקוש הרב הביא לעלייה חדה במחירים (בעיקר, במרכז הארץ שם יש תמיד תעסוקה וזמנות) והמחיר למגרש הגיע ל-\$100,000 ואף כפול מזה.

עם מי הצדק, האם עם אותו חקלאי (או קיבוץ) היושב על אותה קרקע מזה עשרות בשנים, מעבד ומטפח אותה, שומר עליה ומרגיש שייכות (באנגליה החוק קובע, שאפילו משיגי גבול מקבלים זכויות על דירות ריקות לאחר תקופה מסוימת - "Swatters" או עם קופת המדינה, שבדרך כלל נהנית מנכסים לאומיים כגון: קרקע, מים, שימוש בתשתיות (אפילו שימוש בזמן אוויר)?

התק"מ מציע פתרון על דרך הסינתזה. מצד אחד חקיקה שתקבע את הזכויות הקנייניות של החקלאים על הקרקע (כרגע כלנו רק "ברי רשות"), ומצד שני עם שינוי הייעוד מחקלאות לשימוש אחר, מתן מס סביר על "השבחת" הקרקע.

נתבקשנו יחד עם שאר החקלאים להגיש הערותינו לוועדת מילגרם, שאמורה להציע את מסקנותיה תוך חודש ימים. במכתב ששלחנו לוועדה עמדנו על הקשר המיוחד שבין כפר הנשיא לבין קרקעותיו:

1. במשך שנתיים עסקנו בסיקול הקרקעות סביב המחנה.
2. בשנות ה-70 הפכנו כ-1,200 דונם מרעה וטרשים לשטחי עיבוד בהשקעה אדירה ("מפעל הירדן"). שהתגלתה לאחר מעשה כבילתי משתלמת בשל ירידת מחירי הכותנה בעולם.
3. אחזקת עדר צאן במשך חמישים שנה לניצול שטחי המרעה.
4. הסדר הקיבוצים מבוסס על הרווח השנתי הצפוי לפני שיש הפרשה לקרן פנסיה והוא נסמך על הטיעון ש"הנכסים - כולל הקרקע יישארו אצלכם, וזאת בעצם הפנסיה שלכם".

קרקע בקטן

בעבר חכרנו מעל 5,000 דונם מרעה טבעי עבור הצאן. ככל שהעדר הצטמק, כך שטחי המרעה קטנו, ועם מכירת הצאן לא חידשו לנו את חוזי החכירה. בתקופת התפר, שבין המכירה לבין רכישת עדר הבקר, פלשו לשטחים 4-5 משפחות מטובא ואנו נאבקים קשות להוצאתם, כדי להשיב לידינו 4,000 דונם - השטח הדרוש לתחזוקת עדר המונה 200 ראש (כמות מינימלית לעדר רנטבילי). יתרה מכך, שטחי המרעה של כפר הנשיא מתפרשים בין המטעים ושטחי העיבוד וגובלים במחנה עצמו, ואם לא נשלוט בשטחים האלה, ספק אם נוכל להחזיק במטעים ובשלחין לאורך ימים.

המצב העדכני בשטחי המרעה

כ-1,800 דונם של ואדי ראש פינה, כולל המדרונות במזרח, הוחזקו על ידי משפחות מטובא ללא רשות. המינהל הוציא צווי פינוי ובית המשפט נתן הארכה עד סוף 2000 לביצוע הפינוי. האם הצו יכובד? ימים יגידו.

על 500 דונם נוספים רועות הפרות של שומר השדות לשעבר שלנו. לפני שבוע קיבלנו את חסות בית המשפט על הפרשה שהוצעה על-ידי עורך הדין שלו, שיעזוב את כל השטח פרט ל-100 דונם בצפון, עד למשפט עצמו.

כפר הנשיא עומד לרכוש 30 ראש נוספים כולל פר והם אמורים לרעות בשטחים שיפוננו. אנו

פועלים נמצאות להוצאת כל הפולשים בדרכי חוק, כך שבסופו של דבר יהיו בידינו 4,000 דונם שטחי מרעה עבור עדר של 200 ראש.

סיכום

בעבר היינו תמימים מדי, ולא הערכנו נכונה את הנכס שהיה בידינו. עתה עומדת בפנינו דרך קשה ומלאת חתחתים להחזיר לעצמנו את מה שהיה. בנוסף למאמצים בשטח, בבתי המשפט, ובמוסדות הקובעים; על כולנו להיעזר בקור רוח ולא להיגרר לתגובות דכאוניות בכל פעם שנתקלים במעשי נקם מצד הפולשים. כדאי להזכיר לעצמנו שבעצם אין לנו ברירה אחרת, וכפר הנשיא מתכוון להמשיך ולהתקיים כישוב חקלאי.

בינינו לבין עצמו

פורים תש"ס.

נדמה לכותב טור זה שזו השנה הראשונה, אולי מאז נוסד כפר הנשיא, שלא קיימנו את מצוות קריאת המגילה בחג זה. אין אנו מלינים על ועדת החגים שפרסמה בקשה למתנדבים לארגון הקריאה, אבל אם בני דורות ההמשך לא ייקחו את עניני המסורת והתרבות בידיהם אזי חיי יישוב זה יהיו דלים. אם חג הפורים ייפך לעוד קרנבל מסיכות בלי משמעות, יעדיפו בני בנינו את הקרנבלים בריו או ונציה על תוצרת הארץ. הרי יש מסר במגילה: כל עוד שהעם היהודי ישמור על ייחודו יקומו צוררים וידרשו לרדוף ולהמית את העם המוזר הזה.

יש כאלה כיום, והיו כאלה בכל הדורות, שמוכנים לוותר על השתייכותם לעם נפרד ונבדל מכל העמים. התואנות הן: אנחנו בלאו הכי חילוניים, ברית המילה היא מטרד פרימיטיבי (לפי "על הצפון" - מקטין את הסיפוק המיני???) , לשמירת כשרות אין תועלת בריאותית, נמאס לנו עם כל ה"דוסיים", הכמרים שלהם נחמדים מן הרבנים המגדפים שלנו אנחנו הישראלים.

מסקנה: בשני מישורים - הקיבוצי והלאומי - רוחני - חייבים לשאול - מי ומה אנחנו?

שעות בהבנת המתרחש.

באחד הגיליונות הקודמים כתבנו בטור זה: מרכז המשק שואל את השאלה הלא נכונה. במקום לשאול מדוע 40 חברים הצביעו נגד תוכנית המשק היה צריך לשאול מדוע רק 80 חברים הצביעו בעד התוכנית? "לצערנו המילה רק הושמטה מן הכתבה, וזה משנה את כל משמעות השאלה. רק כ- 140 חברים השתתפו בהצבעה ועבדה זו אומרת דרשני. במקום להבין שיש נתק רציני באמון שחברים רוחשים להנהלה, מעדיף מרכז משקנו לכתוב על הצבעת האמון המסיבית בה נבחר לקדנציה שניה. אין אפשרות תמיד להקיש מן המציאות של אתמול לגבי המציאות של היום או מחר.

חברים שואלים (אדי, ג'קי, נטע, ולא רק אריק) : למה הבירוקרטיה המנופחת הקיימת אצלנו? למה יש כל כך הברה יועצים אצלנו? ויש להוסיף, אם יש צורך ביועצים למה יש לנו מנהלי מגזרים למיניהם? למה אנחנו יודעים פחות על המתרחש בענפי הקיבוץ כיום מאשר אי פעם? חלק מדפי המידע הם כמו פנס כיס לעיוור. יש חברים שחושדים שמרכז המשק מוכר ל'שותפים' אסטרטגים את רכוש הקיבוץ. הצהלה שלו שזה "לא עולה לנו כלום" לא עומדת בעימות עם הקביעה שלו באנגלית צחה:

YOU DON'T GET SOMETHING FOR NOTHING"

באיזו סמכות יכול לקבוע שלא יעסיקו אולפניסטים בענפים בלי הסכמת האיסיפה? מוטב להנהלה לא להסתתר מאחורי סטטיסטיקה. האומרת ש'מעולם לא היה לחברים טוב כל כך'. אלא להביט ישר לעיני החברים באסיפה ולשאול "מדוע איבדנו את האמון שלכם?"

החדשות הטובות.

* קביעת בג"צ שאין להפלות בין אזרח לאזרח בזכויות רכישת קרקעות לבניה תוספת לכל שכונה צמודה לקיבוץ שתיבנה בעתיד. אם ירצה תושב טובא שומר מצוות האיסלם לקנות

דירה מן הקבלן הטוב שמצאנו ההחלטה שלנו שתוקם "שכונה יהודית חילונית ם" לא תחזיק מעמד בבית המשפט.
 * עתון "הארץ" כתב שמפעלים קיבוציים לא מעטים חושבים ללכת לבורסה כדי למצוא פתרון למחסור בהון להשקעות. באמצעות הנפקת מניות הקיבוצים לא יאבדו שליטה במפעליהם - דבר שעלול לקרות כשיש שותף אסטרטגי!
 * דור הזהב כיבד בברכות ונאומים את ימי ההולדת של מינה, בת 70, ג'ק בן נתן ושוש וזמי בן צבי, בני 75 היו תורנים, היה כיבוד והיו תורנים. כדאי להיות זקן קיבוץ זה עדיין - ארוחת עשר בכל יום ו' לא עולה כלום.
 * מי שמחפש פינת חמד של הטבע ימצא אותה בהליכה במדרכות היורדות מאחורי משפחות פורסטר וארנברג. התרמוס הפרגים ופרחי הבר האחרים שם משגעים את החושים. התצפית על הגולן מרהיבה עין.

שבת שלום,
 אריק א.

נ.ב. למדנו מעיתון "הקיבוץ" שחברנו ועמיתנו אברהם אדרת חבר ומורה באילת השחר נפטר בגיל 86. ולא ידענו. נתייחס לדמותו בפעם הבאה. יהא זכרו ברוך.

זכרונות ילדות

ביקור האפיפיור ב"יד ושם" ריגש והחזיר אותי לכמה חוויות שחוויתי בילדותי. החוויה החזקה ביותר היתה באמצע שנות השלושים, במאה הקודמת, ואני ילדה כבת שמונה חליתי בדיפטריה, שהיא מחלה קשה, מסוכנת ומאוד מדבקת. כיום יש חיסון וכבר לא שומעים על מקרים כאלה. בימים ההם, את כל מקרי הדיפטריה היו מבודדים באגפים מיוחדים בבתי חולים. לא הורשו ביקורים ואת משפחתי ראיתי רק דרך החלון.

אני הייתי הילדה היחידה היהודיה בין עשרות ילדים נוצרים שבאותו זמן חגגו את חג המולד. עץ אשוח מקושט היה במרכז האולם ששם שכבנו, האחיות, חלקן נזירות, שחגגו יחד עם החולים, ואני ם לא חלק מכל הענין וברוח הזמן הותקפתי על ידי הילדים "אתם הרגתם את ישו" - "אתם, היהודים צלבתם אותו". לא הבנתי הרבה מכל הענין, אך הרגשתי שאני ילדה קטנה יהודיה, חייבת להגן על העם שלי ושכל כובד האחריות הזאת נופלת על כתפיי.

כאמור הופעתו של האפיפיור ב"יד ושם" ודבריו החזירו אותי לאותם ימים.

יעל נמינוב.

וידיעה שנכנסה לאחר סגירת העלון:-

*****

**בית כפר הנשיא אבל על מותו
 בטרם עת של חברנו**

מיירון שוורץ

ומשתתף בצערם של סוזן, עדי, שיפי, אסי,
אל, מייקל וכל המשפחה

על מודע ההלוויה תבוא הודעה.

*****

"Digi Divrei" - The voice of the village (digital version)

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write/respond/complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!
David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

"A conclusion is the place where you got tired of thinking."